

Fitxa tècnica

Guió Nabil Ayouch **Fotografia** Amine Messadi, Virginie Surdej **Música** Mike Kourtzer, Fabien Kourtzer **Interpretació** Ismail Adouab, Nouhaila Arif, Samah Baricou, Abdelilah Basbousi, Anas Basbousi, Soufiane Belali, Zineb Boujemaa, Ismail Elfallahi, Amina Kannan, Marwa Kniniche, Maha Menan, Meryem Nekkach, Mehdi Razzouk **Durada** 101 min **Gènere** Ficció **Llengües** Àrab, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

L'Anas és un exraper que treballa en un centre cultural. Animats pels nous professors, els estudiants intentaran alliberar-se del pes de les tradicions per viure la seva passió i expressar-se a través de la cultura hip-hop. (FilmAffinity)

Crítica

16/07/2021 - CANES 2021: Nabil Ayouch signa un excel·lent relat, ahora una carta d'amor al hip-hop i una ullada a com la joventut marroquina de l'era digital desafia els punts de vista més ortodoxos

Casablanca Beats és la primera pel·lícula marroquina seleccionada a la Competició Oficial del Festival de Canes des d'Àmes et rythmes d'Abdelaziz Ramdani el 1962. La història està ambientada a Sidi Moumen, un lloc infame des que, el 2003, una sèrie d'atemptats suïcides es van cobrar la vida de 33 persones. Aquest és el lloc on el director **Nabil Ayouch** va filmar la seva òpera prima, *Los caballos de Dios*, el 2012. En aquesta ocasió, la participació d'Ayouch a la competició per la Palma d'Or ha estat molt millor rebuda al seu país que quan va projectar la seva pel·lícula *Much Loved* el 2015, una història de prostitució amb escenes de nus que va ser prohibida a la seva terra natal.

Casablanca Beats és possiblement més crítica amb la societat marroquina, però utilitza el poder de les paraules i la música *hip-hop* per debatre sobre els problemes que afecten els joves d'avui a Casablanca. És una obra d'avantguarda construïda a través de la música. D'alguna manera, la podríem descriure com la 8 millas marroquina, ja que la música es converteix en una via d'escapament per als joves del barri, però aquesta comparació estaria fent un flac favor a la dimensió política de l'excel·lent **Casablanca Beats**.

La pel·lícula té lloc a l'autèntic centre cultural de Les Etoiles a Sidi Moumen. El 2014, un raper anomenat **Anas Basbousi** va promoure la creació d'un programa anomenat Positive School of Hip Hop. A **Casablanca Beats**, l'art imita la vida, ja que l'Anas (que s'interpreta a si mateix) arriba al centre per anunciar que impartirà classes de *hip-hop*. A la primera lliçó, el raper explica la importància d'aquest estil de música per aconseguir canvis importants als Estats Units. Mentre narra la història del *hip-hop*, descriu com es va iniciar tot en els projectes del Bronx (Nova York), amb l'objectiu d'expressar el descontentament polític i donar veu als marginats. Poc després, es va convertir en un autèntic fenomen, va canviar l'escena musical i el panorama polític del país, fet que va portar finalment a l'elecció del president Barack Obama.

El mestre anima els alumnes a escriure sobre les seves pròpies experiències. Això ens ofereix una finestra a la vida d'aquests joves, encara que les situacions estan plenes de clixés: els pares que no volen que la seva filla participi a les classes, el jove que es posa del costat de l'imam creient que actuar no li pot portar res de bo, o els joves que troben la inspiració. Tot i això, Ayouch aconsegueix que la història i aquests mecanismes narratius serveixin de suport al nucli de la pel·lícula: una discussió sobre l'Islam i el que significa créixer en una societat dividida entre dos mons, el passat i el present. La tradició pot sobreviure a la globalització i a l'era d'Internet? Quin paper hi juga la cultura a l'hora de generar canvis? La relació entre professor i alumnes és excel·lent, igual que la música composta per l'Anas. Cal destacar també la direcció de fotografia, a càrrec d'**Amine Messadi** i **Virginie Surdej**, que aconsegueix que la zona de Casablanca s'assembli als suburbis de París, reforçant encara més la idea que, a l'era digital, el món és cada vegada més petit i homogeni (per a bé o per a mal). El final de la pel·lícula és magnífic, evita molts dels clixés que trobem en obres d'aquesta mena, i això suggereix que el canvi està en marxa.

“Casablanca Beats”: premis i seleccions principals

1 premi i 3 nominacions:

- Festival de Cinema de Canes 2021: nominat a la Palma d'Or
- Festival de cinema de Cartago 2021: premi a millor música i nominat al Tanir d'Or a llargmetratge narratiu
- Festival Internacional de Cinema de Palm Springs 2022: nominat al premi FIPRESCI a millor pel·lícula en llengua estrangera

Nabil Ayouch

Filmografia com a director

2021 *Haut et fort*

2017 *Razzia*

2015 *Much Loved*

2012 *Los caballos de Dios*

2011 *My Land* (documental)

2010 *L'Equipe (The Team)* - Morocco (sèrie de TV)

2007 *Whatever Lola Wants*

2003 *Masculin/Féminin* (sèrie de TV) (1 episodi)

2002 *Une minute de soleil en moins* (pel·lícula de TV)

2000 *Ali Zaoua, príncipe de Casablanca*

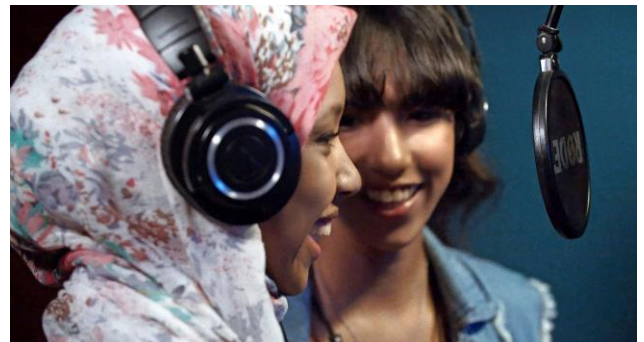
1997 *Mektoub*

1992 *Les pierres bleues du désert* (curtmetratge)

Biografia

Nascut a París, fill d'un musulmà marroquí i una tunisiana de religió jueva, Nabil Ayouch va créixer a la capital francesa, on va cursar estudis de teatre. Després de rodar alguns llargmetratges va debutar amb la coproducció francomarroquina *Mektoub*, seleccionada pel Marroc per representar el país als Oscar. En establir-se a Casablanca, Ayouch va fundar una productora per donar suport a joves creadors del nord d'Àfrica, i ha produït ja més de 40 llargmetratges alhora que ha continuat la seva carrera com a director. El 2021 va presentar la seva pel·lícula **Casablanca Beats**, el primer llargmetratge marroquí a la selecció oficial del Festival de Canes, fet que constitueix una consagració per al cinema nacional, que s'ha destacat durant aquests tres anys per l'exigència, el rigor i la força de les seves històries.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

